Þ. M.

Huggunar Psaltare

Holum 1756

PSALTERIUM CONSOLATORIUM

Edur

HUGGUNAR Psaltare,

Utdregeñ af

Peim Føgru Epterlikíngum, Sem Ritadar standa i Lucæ Gudspialla Bookar 15. Capitula, Med Heilsusamlegum Lærdoomum, og Hiartnæmum Huggunum, framfliootande af Nåd og Myskunseme vors goda Guds, vid sierhvørn Sañydrande Syndara.

Selst Ament 4 Fiskum.

Prickt ur ax Hoolum i Hialltadal, Af Halldore Eriks-Syne. ANNO M. DCC. LVI.

Hugged, Hugged mitt Fook, kunn ydar Gud seigia.

2. Taled Vinsamlega til Jerusalem, og seged heñe, ad heñar Strijd hafe Enda, par heñar Misgiorningur er fyrergiefeñ, pvi hun hefur feinged Tvofalldt af Hende Drotteñs fyrer allar heñar Synder.

Psalm. CIII. v. 1. 2. 3. 4.

Lofa pu DRotteñ, Sala mijn, og allt hvad i mier er hañs Heilaga Nafn.

2. Lofa pu DROtteñ Sala mijn, og forgleym ei øllu pvi Gooda sem hañ hefur giort pier.

3. Hañ sem fyrergiefur pier pijnar Synder, og græder allar pijnar Meinsemder.

4. Hañ sem frelsar pitt Lijf fra Fordiorfuneñe, Og Coronar pig med Mildi og Myskunseme.

APPROBATIO.

Eñan Huggunar-Psalta-ar, af Authore lipurlega og Gudrækelega i Liood sett-añ med Andrijkúm Amiñ-ingum / Huggunum og Lærdoom-um, ut af þeim 15. Capitula Gud-spiallamañsens Lúcæ, er med þrem ur Epterlijkingum fyrer Siooner setur Guds Almættugs Fodurlegt Myskunar-Hiarta vid Stoor-Syndarana, hefe eg yferlesed, og æa Prent ut gaunga læted, ad Til-mælum Vel-Edla og Velbyrdigs Hr. Amtmañsens Magnusar Gys-lasonar, Lands-Foolkenu til Nyt-

samlegrar Idkunar. Nockur Dønsk Orda Tiltæke hefe eg ur Psalmunum teked, og lijka i fæm Stødum ødrum Authoris Ordum uñbreitt, þo i nærsta Litlu. Oskande af Hiarta, ad þetta Verk mætte verda Gude Prij-Einum til Lofs og Dijrdar, eñ hañs Børnum til halldkvæmra Sælar-Nota Tijmañlegra og Eilijfra. Sem fiñst þeirra Velviliadur Pienare og Fyrerbidiare.

Hoolum þañ 14. Junij 1756.

Gisle Magnusson.
Superint Diœcef. Hol.

* * * * * * *
* * * * * * * *
* * * * * *
* * *

1. Psalm.

1. Psalmur.

Um Christi Tollheimtumañana og Bersyndugra til JEsum.

Ton, Upp upp mijn Sæl og allt mitt Gied, etc.

UPP upp miñ Hugur, Hiarta og Sæl, Heilagt byrjande Tungumæl, ut af Naud Guds, og Elsku hañs, vid Ond harm þrongna Syndugs Mañs.

2. Sancte Paull kallar soddañ Naud, sialfs Guds Myskunar Stærd og Daud, hveria hañ hafe sijnt æ sier: sama er skylldt ad jæta mier.

3. Su Naud, ad kiæra Soneñ sijñ, Saklausañ utgaf Herrañ miñ, Mooder alls goods sem Gude hiæ,

giørum ad hlioota, kallast maa.

4. Eñ þvi ad Syndeñ er so rijk, optlega tapast Naadeñ slijk, sem i Skijrneñe oss þo er, iñsiglud, skeinkt, og giefeñ hier.

5. Er oss so stærsta Þorf aa þvi, ad þiggia Myskum uppaa nij, og Synda Kvittum saña faa, sijfellt eilijfum Gude hiaa.

6. Eñ hun til Neidu ællum er, sem Jdran saña giøra hier, trwa vorn JEsum Eflaust aa, og Illsku siñe vijkia fraa.

7. O Hversu mikel er su Naad! O Hvad Hiartnæm su Lijkar-Daad! ad hversu opt sem ydrunst vier, al-saattur vid oss Drotteñ er.

8. O Hvad vel smackar Ord i Trw, Jlm-sæt Myskunar Lindeñ su! nær Syndeñ piakar saxrast ad, sax eiñ veit best, ed reiner þad.

9.

9. Hefur þvi Jesus Herra miñ, Himneskañ Tungu Krapteñ siñ, auglijst og fagurt vtmæalad, Elsku-Ged hijra DRotteñs þad.

10. Eru slijk Keñing edla klaar, Epterlijkingar dijrstu priaar, sem ad hiaa Lucam lesa maa, Lausnareñ samfleitt giorde tiaa.

11. Nu þar miñ Gud af Giædsku sijn, giort hefur þañig vel til mijn, er mier þvi skylldt i allañ Stad, Efued Hugleida framar þad.

12. O JEsu laat þu Anda þiñ, upplijsa Hug og Skilning miñ, ad eblest þesse Idiañ mijn, til NEru og Dijrdar Nafne þijn. Amen.

Textiñ.

(1. Epterlijking.)

†

13. Rituingenn hier so Nader fyrst: Riedu ad naalgast HErrañ

Christ, Tollheimtarar og adrer eñ, opeñberer Stoorbrota=Meñ.

14. Eyrende peirra þaungad var, þijdar ad henra Kieñingar, sem flutu af Muñe Frelsarans, feguer þvi gyrntust Nauvist hañs. †

15. Af þessu meigum aller sia, Urræde hvor skal taka sar, sem ad fra Gude falleñ er, og framed hefur Stoor=Synder.

16. Hañ mun ei leingur hallda vid, Handgeingeñ Glæpa liotañ Sid; i Siñe fraleitt so ei hañ, uñ sijder falle, og Kvala=Rañ.

17. Orvænta uñ Herrans hiaalp ei þarf, þvi hiartanu veiter Apturhvarf: nie JEsu Christi Naadar=Stærd, Naudstoddum sem er allum tærd.

18. Helldur sem snarast honum ber, til HErrans aptur sniva sier, aud-

audmiwkn Hiartans Angre med og Idran syrer Broteñ skied.

19. Tollheimtumeñ, sem talad er, til JEsum hafe flwed hier, Ofræger vorn af Agyrnd mest, Almwgañ þvi þeir plægdu vest.

20. Eñ þeir sem Glæpum urdu ad, uppvijsser bert i nockurn Stad, (banvæn þvi olle Breitnen sú) Ber-Synduger hier kallast nu.

21. Þo leita þesser Lijknar sier hiá Lausnaranum so sem ber, epter hañs Orde þyrster þa, þar af Hugsvølum vilia fa.

22. Leidast þeim tekur Lostum med leingur ad stiggia hañs Elsku-Ged, sem med naakvæmum Naadar-Sid, Naudstoddum ollum tekur vid.

23. Overdugleik sinn ecke meir, aalijta nu so mikeñ þeir, ad hñ þeim

þurfe hallda fraa, Hiaalpræde þvi sem fyrst ad naa.

24. Fyrst añad Foolked ut i fraa, atyrder mest og lastar þa, Hæles þeir leita og Hiaalpar sier, hiaa þeim sem Lijkn og Myskun tier.

25. Giør slijkt hid sama Saala mijn, siaa mun þa Jesus braadt til þijn, Hiaastod þier tiaa og Hlijfdar-Dug, þo Hiaalpar siertu Ouerdug.

26. Hvar yfergnæfer Illskañ þijn, yfergnæfer hañs Giædskañ sijn, ef ad i Audmijkt, Ast og Trw, Angurfull til hañs leitar þu.

27. Nær sem eg til þijn fegeñ sijt, faaraadur miñe Hornung i, O JEsu! laat mig ætijd þa, Obrigdult Skiool þier siña hiaa. Amen.

* * *
* * * * *

2. Pſ.

II. Psalmur.

Uñ Eyrende Syndaraña til JEsum.

Ton, JEsus gieck iñ i Grasgard þañ, etc.

†

SJns sem ad firre frá var sagt; Flija gierdu med Lyndeed spakt, á Fund og Naader Frelsarans, fáraader Glæpa-Meñ til Sañs, so Ord hañs heyrdu Edla blijd, † Angurs ad stitta þau iñ Tijd.

2. Eyrende sama og Idia þijn, ætijd skal vera, Sala mijn! Lausnara þijns nær fáa villt Fund, falleñ i Synd, med hrellda Lund, ad elska og heyra Orded hañs, Dudu þad gledur Syndugs Mañs.

3. Astwdleg Naad er utflotiñ, á Varer-þijnar JEsu miñ! Ber-

Syndugum ad birta þau, blessudu Speke Himnum frá, uñ Elsku þa sem oss i þier, af þijnum Fodur gefeñ er.

4. Þvi kallar þu af Kiærleik þijn: Komed þier aller bradt til mijn, sem Þrauta liggur Þvngeñ á, þier skulud Endurnæring fá; Aungvañ af þeim sem Angred lijr, i burt eg rek, ef til mijn flijr.

5. So blijdlegt JEsu Avarp er, vid alla þa sem snwa sier, og á hañs Myskun Efalaust, af Hiarta setia Von og Traust; þvi Ord hañs eru Ande og Lijf, allskins mijkiande Sorgar-Kijf.

6. Freistingar saurt ef þiaka þier, þar uñ Guds Ande Vitne ber, ad JEsus freiste einskis Mañs, yfer Megn fraũ og Styrkleik hañs, helldur ad Freistneñ fare mũ sijd,

fyrer

fyrer hañs Hiaſtod Afdrif blijd.

7. Ef ad þu Sorgum ſveiteſt i, ſo þijn Hørmung er hvørn Dag nij; Frelſareñ ſeger ſæla þau, ſem ad hier grauta Jørdu aa, Huggum þvi ſkule hlioota þeir, i Himna-Glede ſijdar meir.

8. Ofbioode Daudans Ognan þier, allra ſijdaſt þa Lijfed þver, Lauſnareñ ſeiger ſo til þijn: Sierhvør eð geimer Ordeñ mijn, eilijfañ ſmacka ei ſkal Deyd, aa hañ til Dijrdar vijſa Leid.

9. O JEſu! gief ad Ordeñ mijn, Ordeñ haa-bleſſud ræke þijn, ſo eg þiñ eigeñ Saudur ſie, ſijfeldt þijna Rodd heyrande, til Æru og Dijrdar einum þier, eñ Gagns og Nota ſiaalfum mier. Amen.

* * *
* * * * *

III. Psalmur.

Um Mogl Pharisæana.

Ton, Sæler eru þeim sialfur Gud; etc.

†

Ollheimtu-Menn, sem tiaud nu var, til JEsum hrellder fooru, Pharisæi hiau Foolke þar, fremster sem metner voru, mogludu þa, og þañeñ tiau: Þesse misog illa breiter, ad Glæpa-Menn, medtekur eñ, og Matar hiau þeim neiter. †

2. Hræsnara slijkra hier mau siau, Heiptar-Ged og Ofstæke, berlega ad lasta Breitne þa, þo Ber-Synduga tæke, Christur i Sautt, med Kiærleiks-Mautt, sem koma til hañs naudu; Þvi sialfer þeir, seker þo meir, soddañ Menn hellst for sinnadu.

3. Þa

3. Þa eiñ i Freistne falleñ er, fær er þeir optast heita, sem Trwstaps Dugnad temia sier, tællaust þeim sama ad veita, og siñest eiñ, i Hiarta hreiñ, til hañs med Kiærleik søñum, Ovilldar hier, hañ ablar sier, optast af vondum Møñum.

4. Þo flester laste falleñ Mañ, sem Forsmaan hlijtur bera, eingu ad sijdur Christo kañ, kiær og Gedþeckur vera; þvi Doomar hañs, og Hugbod Mañs, hafa ei Lijking neina. Hvern Vansa mier, sem Heimur ber, Hiartad er Guds ad reina.

5. Þharisæarner fallna Meñ, forboda sijst vid tofdu, Heilager þooktust aller, eñ, einga Vidleitne høfdu, Lijfsens Veg aa, ad leida þa, inie Lid i Sorgum veita, þo villdu þeir, mentader meir, Meistarar Fooskens heita.

6. Peir sem ad Heidre Ment og Mekt, Meñ ødrum fremre kalla, pessara Vijte vareſt frekt, og veite peim sem falla, aastwdleg Hoot, og Harma-Boot, hellſt ef peir Brot sijn graata, og vilia pa, padañ i fraa, par med af Glæpum laata.

7. Eñ po er hier med ecke meint, ad Yfervalld ei meige Glæpe straffa, med Geded hreint, sem geta lideſt eige; Eñ ef saa hier, stoort Angur ber, illt Verk sem henda rede, aa slijkt ad ske, po aumur sie, ætijd med klockvu Gede.

8. Sæte JEſu! Po Seka-Meñ, sialfur i Naad medtæker, eingeñ Svikrædes Athofneñ, nie Odigdaña Klæker, fyndust hiaa pier, faarandum mier, Fogmud pad stoorañ gefur; Breitneñ helg pijn, Broteñ lioot mijn, bætt og forlijkad hefur.

9. Kom

9. Kom þu min JEsu! Kom þu sæll, Kvølld-Verd hiia mier ad þiggia, fegen vil eg færa audur Præll, aa Footum þijnum liggia, alls ecke par, eg ottast þar, Adkastid Heimsens strijda, þvi Hiia visst þijn er Huggun mijn, hvad sem eg verd ad lijda. Amen.

IV Psalmur.

Um Hyrderen.

Ton, Guds Son kallar, komed til mijn, etc.

†

Ja Pharisæi Frelsaran, fyrer Velgiorning lgsta þan, ad til sijn taka naade, Synduga Men, sem sagt er fraa, staalfur Lausnaren þar uppaa, þeim til Svars þetta tiaade:

2. Hvor medal Foolks saa Hyrd-

er er, sem Hundrad Saude geima ber, og ef hañ glatar einum, yfergefur hañ ecke þau, alla og leitar braadt sem mau, hins tijnda af Huga hreinum. †

3. Hier af vier fauum fyrst ad sia, fyrer þañ Hyrder skiliast au, þijdur Lausareñ Þiooda; Sig þañig nefner sialfur hañ. Samlijking þesse gefa kañ, Eptertekt yfred gooda.

4. Hyrder au sine Sauda-Hiord, sialfur Daglega helldur Vord, Ulfsens Grimd af ad venda; Eins vill oss JEsus vera hiau, og Vielum Satans gelma frau, allt iñ til Heimsens Enda.

5. Adra Dygd Hyrders eg þa veit, ad ætijd sine Hiord au Beit, i Haga goodum helldur; Hau-dijrmætt Orded HErrañs hier, Hag-

lende Saalar blessad er, sem heñar Sadning velldur.

6. Eirn Hyrder sijna Saude aa, setur eitt Mark, ad eingeñ þau, añ ar sier eigna kuñe; Soddañ vid Christi Saude skier, Saaleñ þa Drottne helgud er, i Skijrnar skiarn um Bruñe.

7. Þa Hrijder Vetrar hreifa sier, Hiordeñe Skiooled tilreidt er, hagkvæmt af Hyrder sijnum; Eins þegar Neydeñ er sem mest, oss giorer JEsus skijla best, Astar-Væng under sijnum.

8. Eirn Hyrder þecker Saude sijn; So veitstu JEsu Hage mijn, þo eg i Sorgum sveime, Ord Þanka, Verk og Astand mitt, Auga sier jafnañ blessad þitt, hvar sem eg er i Heime.

9. O hvad heppeñ er Saudur

sa,

saa, er soddañ Giæda Hyrder aa, medañ hier mædast hlijtur; Þvi ur blessudum Hondum hañs, Heiptar Megn biturt Andskotans, Eina Saal alldrei slijtur.

10. Hier fyrer David helgur tier: Hyrder miñ staalfur DRotteñ er, af þvi mig eckert brestur; Fyrer Hag-Beit hañ fær mier sied, til feskra Vatna leider med: Kostur so bijdst mier bestur.

11. Helgaste JEsu Hyrder miñ, Hiardar mig geim vid Flockeñ þiñ, eg vil þa eingu kvijda; Eñ Stjdarst þegar NEfeñ þver, eilijft Ltif virdstu giefa mier, Fyrer þitt Nafned frijda. Amen.

V. Psalmur.

Um Saudena.

Ton,

Ton, Pa Læresveinarner saau par, etc.

BREJna fyrr naade Guds Son hijr, (sīn giørde eg festa i miñe,) † Ad Hundrad Sau de Hyrder dijr, hafde i Eigu sīñe: † Fyrer pañ Sauda-Flockeñ maa, frijda Guds Christne skilia, sem veit hañs Vilia, og Christi Skool-Væng under aa, i allskins Neyd sig hylia.

2. Fyrsta Saudarens Art pad er: eingre Kind Mein ad viña. A sama hatt Christi Saudum ber, sig jafn añ laata fiña; Og ef eirn lijted orka maa, af sier ad laata leida, til Gagns og Greida, ei skal hañ helldur añ añ pa, i Athofn sīñe meida.

3. Art er Saudarens Dñur su: Eigeñ Hyrder ad kieña. Eins skal vor Saal i sañre Trw, Syne Guds moote reña, og hañ fyrer sitt

Hiaalpar=Trauſt, hallda jafnañ alleina, med Hyggiu hreina, eirneñ ſier vid hañs una Nauſt, er hun þvi Lækning Meina.

4. Saudarens Þridia ſu er Digd, ſierhvor þar liooſt ad giæte: Ad ſijſt hañ nockrum ſijner Stigd, Saklaus þo hørdu mæte. Eins eigum Krosſeñ aller vier, aan Møglunar ad lijda, med Bidlund blijda; þvi Hyrting DRotteñs heilnæm er, þeim hañs i Trwñe bijda.

5. Eñ er ſu Digd ar einum Sauud: ad oſs til Nota gefur, dijrmæt Klæde, og Daglegt Braud, Drotteñ ſem til ſett hefur: Eins er Guds Sandum ætijd ſkildt, Averte Trwar bera, og gott ad giøra, gaanga ſo frañ med Geded ſtillt, og Gudhræddum ad vera.

6. O JEſu! gief eg ætijd ſie, i Tolu

lu Sauda þiña, þo hverfe Heilsa/ Hefd og Fie, Harma þad Boot er miña, Olucku og Slisium øllum frae, ætijd so meige eg sneida, giør Veg miñ greida, Sijdast i Hws þitt Himnum æa, hiedañ mig virdstu leida. Amen.

VI. Psalmur.

Uñ Eydemørkena.

Ton, Mitt Hiarta hyar til hriggest þu, etc.

Vilier þu Saal mijn, vita þad, vel sem byriar, i hvørium Stad, Hiord æ dur taleñ hier, hvar vøktud geimd og aleñ er? æa Eydemørku, Frelsareñ tier.

2. Heimureñ staalfur eflauft æa, Eydemørk fyrer skiliast þa, hvar JEsu Hiord er stødd, heyrande sijns Hyrders-Rødd, hañs af Naadar

Feitleika

Feitleika sødd.

3. Á Eyde=Plaatsinn ecke rijr, optlega skadsøm finnast Dijr: And=skotenn er þad Lioon, hradt sem geing ur Heims unn Froon, HErrans Saudum gisrande Tioon.

4. Einsamall Adstod ecke fær, a Eydemørk, þvi Bigd er fiær. Eins geingur ollum þeim, optast nær i annann Heim, ei sem hafa Met=ord og Seim.

5. Á Eydemørkum einatt enn, upp=e sig hallda Stiga=Menn, sem mir=da Foolk og Fied. Eins i Verolld Illgresed, ætijd sprettur Hveitenn med.

6. Laangt fraa Guds Dijrdar blijdre Bigd, bijr þu mijn Saala! vafenn Hrigd, Eydemørk Heimsens aa; Hvørge kantu Hiaalp ad faa, Hyrder þinn ef misser þier fraa.

7. Ulf.

7. Ulfar og Byrner eru þar, sem Arauser þijda skadlegar, sijst kantu siau þeim vid, utañ JEsus legge Leid, lijkne þier, og gefe sijñ Frid.

8. Heims ar Berserkde HErra mijñ! Hæle Saalar eg ecke sijñ, utañ hiar einum þier; Biorg þvi veit og Miskun mier, medañ þañig velkist eg hier.

9. Eins sem ad fordum Israel, ur Eydemorku leidde vel, þijn Hiar lpar-Hondeñ greid: Oss þitt Fookk ur allre Neyd, iñ i Fognud Himneskañ leid. Amen.

VII. Psalmur.

Uñ Glotun þess Eina Saudar.

Tón,

Ton, Oss laat þin Anda styrkia, etc.

†

1. MEr Hyrder harla goodur, Hiordena geimer sijn, so ad hun fiñe Foodur, frelsud af Neyd og Pijn: Ef Saudur villest eiñ þar frae, Hiord alla hañ vidskilur, hiñs tijnda leitar þa. †

2. O! Hversu aumur Madur, under Syndena hier, selldur og saar þiakadur, i Sorgar-Dalnum er, so goodañ Hyrder sem hañ ae, ad lauta sig þo leida, Lijfs-Vege sõnum frae.

3. Hornung þad mikel heiter, þar Hrosum þvilijk skier, first Herrañ Hiarstod veiter, og Hageñ godur er; Eñ Holldsens vanart oller þvi, ad vier so tijdum villumst, Vigla-Net Satans i.

4. Eins sem Oglætneñ Sauda, optlega

optlega grandar þeim, oller so Andar=dauda, Uggleised Manns i Heimi, Guds Orda nær hann giæter fiist, og raafar sem eiñ Saudur, hvert stadfestum honum lijtst.

5. Ofmiog, i añan mata, Einfølld er Saudarkind, gisrer sig giña lauta, greidt, sem hun være bliind, af Refsins vondre vielaslægd, fyrer þa skulld hun fellur, og fær ei neina vægd.

6. Eins læt eg opt og tijdum, Andskotañ villa mig, af fridarvege frijdum, a Fordæmingar stig, hörfeñ er mier þa Hirder miñ; Ligg eg so lijkt sem daudur, og Lijnkind einga siñ.

7. So girnest Satan øllum, Saudum Guds viña mein, flestum er hætt vid Føllum, fyrer þa sømu Grein: Asæker hann þo allra mest,

þa sem ad Drottne þocknast, og þioona vilia best.

8. Þo Gud nu lijde þetta, og þad so gaunge til, eg fyrer Ordsok retta, Olucku slijkrar skil, Syndunspillt Edle sierhvors Manns, þvi einskis Gløtun gyrnest, Giæsku-Þel Skaparans.

9. Gud Krapt oss goodañ hefur, gefed, ad þioona sier, af honum eiñeñ krefur, Avartar so sem ber: I Skijrn vier þiggium þessa Naad, Ande Guds er til Reidu, ad efla slijka Daad.

10. Ordsok Ogiæfu miñar, eg jaata sialfañ mig; I Trauste Elsku piñar, O Gud! eg beide þig: Sviptu mig slijkre Synda-Þijn, og laat þier alldrei leidast, ad lijkna Saalu mijn. Amen.

* * * * * * *

8. Þs.

VIII. Psalmur

Um Hyrdersins Leit og Fund Saudarens.

Ton, Fader vor sem a Himnum ert, etc.

†

TReka Mals-Grein eñ skal þa, um Hyrdereñ sem giorde eg tiar, ad Saud ef glatar Einum hañ, uppleita giorer jafnskiott hañ, skiliande so þa vijsu vid, ad veita kuñe tijndum Lid. †

2. Gud yfergiefur eige þa, er honum sijfellt Pioonkan tiar, þess ecke helldur þarf hañ vid, þo hinum tijndu veite Lid; allra Fulltijnge er til Sañs, under Myskunar Vængium hañs.

3. Helldur sem good lind Mooder mest, miwklaat vid siwka Barn-

ed sieſt, medañ pad soddañ Mæda skier, miña af hinum skipter sier; Eins er naakvæmust Naad Guds hiir, Neydstaddañ vid er Syndeñ liir.

4. Sem eitt Gull-Eple er pad Maal, i Evangelii Silfur-Skaal: Ad JEsus villtra Vegur er, og vel fyrer pelm ollum sier. Petta vors Herra Hiaalpar-Lid, hugge Stoor Brota Meñ sig vid.

5. Armana DRotteñ utbreider, ætiid ad moote sekum mier; I Elsku siñe miñest mijn, Mooder pogleyme Barne sijn; Sem Hænañ Ungum hiwkrar vel, hañs er mier naakvæmt Astar-Pel.

6. Soddañ Guds Astsemd er osskuñ, Ezechielis fyrer Muñ; Hiord mijna vil eg (HErrañ kvad,) hirda til fulls og bera pad, sem daud-siwkt liggur Eyndum i, eingeñ skal fremur

mur granda þvi.

7. Hræringar Andans helgar hier, i Hiarta þegar finum vier, edur oss er i annañ Stad, Ord Drotteins kent og predikad, Lausnareñ ad oss leitar þa, Lijfs-Veg ad færa sañañ aa.

8. Nær Gud aleggur Lijknar-Kross, leitar hañ eirneñ þa ad oss, þvi þegar allt ad Osknm fer, optlega DRottne gleymum vier; eñ Hirting Guds er Lijfsens Leid, laungt þo oss finest Rauna-Skeid.

9. A sama hatt leitar sierhvers Mañs, sijfelld Arvekne Frelsarañs. Vœ, latum oss þvi fina flioott og flijum a hans Naader skioott! Syst oss þa granda Misgiord naa, þvi mikel Naad er honum haa.

10. † Þegar nu hefur Sareñ sin, hañ sijder funded Eiganden, hoñ

leggur skiott aa Herdar sier, og heim med stærstu Glede ber. † Soddañ Good-Lyndes Glædsku-Pel, gaumgiæfa, Saal mijn, skalltu vel.

11. Forskulldad hafde Saudur saa, er sig liet villa Hiordu fraa, sijns Hyrders Ovillds; einkunn þvi, ad sier nam steipa Vodañ i, samt gloer-er hañ med Stiñes-Hægd, ad sijna honum Lijkn og Vægd.

12. So breiter Gud vid Sekañ Mañ, ef Synder drigdar grætur hañ, honum i Bræde Hegner sijst, nie høstuglega moote snijst; helldur med Naadar hijrum Sid, honum audsijner Lijkn og Frid.

13. Ei hefur getad geinged neitt, greind Saudar-Skepna villt og preitt, af Vorgum kañ ske Olnuum ellt; eirneñ i Hvngre leinge svellt, hana þvi sijnar Herdar aa, Hyrd-

ereñ

ereñ staalfur leggia mau.

14. Eymd Mañsens teiknud er ued þvi, ef hañ Stoor-Glæpe fellur i, Sauleñ i Bloode sijnu þa, seg. est ad liggia Straete au; Vid soddañ Eymd er eckert Raud, utañ tilkome DRotteñs Raud.

15. Hun fer so hægt med falleñ Mañ, ad fiña sijst til Meina kañ, ef hañ au JEsum Efalauft, alleinañ setur Hiartans Trauft; Hverßu stoor sem hañs Anaud er, alldrei Fulltijnge DRotteñs þver.

16. Sañlega þo i soddañ Neyd, Saudureñ fielle af rlettre Leid, Drendur saint var ecke hañ, Eiganden þegar naulgast vañ; af þvi hañs liwfa Lijknar-Ged, Leitena so fliott byria red.

17. Þo villest Sauder HErrañs hier, Hættulega, sem opt vid

ber, Lausnareñ ad peim leitar vijst, i Lostum so peir deye sijst; Utvaled Guds Barn alldrei maa, uñ Eilijfd skillast Drottne fraa.

18. David og Jacob diggver Tveir, Dauda vel Saude geimdu peir, og Lijfs i Faar sig logdu mest, ad leita pess sem tapadest; Hefur po kostad meir til Mañs, Myskun og Elska Frelsarans.

19. Halltu mier JEsu Hyrder miñ, vid Hagañ vijsum ætijd piñ; eñ ef eg villest po fraa per, i piñe Giædsku leita ad mier; So aptur fundeñ Saleñ mijn, synge Lof eilijft Nafne pijn! Amen.

I Psalmur

Uñ Fognud Hyrdersins yfer Funde pess tijnda Saudar.

Ton

Ton, HErra Gud i Himnarijke, etc.

†

Yrdereñ komeñ heim þa er,
hijrlega samañ kallar, Gra-
ña og Vine gooda hier, glad-
ur og þañig spiallar:

2. Sangledest aller medur mi-
er, miñ Saud eg fiña naade, sem
Haaska stofnad hafde sier. Hier
uppa JEsus tlaade:

3. Eins yfer Sekum einum skal,
sem Idran giorer rietta, i Himna-
Fridar fögrum Sal, Fögnudur
meire spretta;

4. Helldur eñ yfer hinum skier,
sem hrasa naudu eige, i openberar
Illgiorder; Ydur eg þetta sege. †

5. O! Hvad sitt Blessad Elsku-
Ged, utmaalar naakvæmlega, Gu-
ds Son þessare Mauls Greiñ
med, mijker þad Neyd og Trega.

6. Hvorke kañ DRotteñ Himnum ca, Hrelling nie Kiæte bera; Uñbreiting lijda alldrei mca, hañs ellijf Guddooms Bera.

7. Helldur er þetta so til Sañs, sagt epter Plagsid Mañna, ad glogt vier siæum Græðarans, Giædsku til Syndarañna.

8. Siñ þegar Dijr-Grip misser Mañ, Mædu þad ablar Gede, eñ fundeñ þa er aptur hañ, oll Sorgeñ snijst i Glede.

9. Kior-Grip vors Herra kiærst añ mca, Christiens Mañs Saalu telia, heñe ad biarga Hættu fræ, hañ liet þvi Son sin kvelia.

10. Elskañ hañs vid oss upp fræ þvi, Ast-Foostre teked hefur, hvorn Morgun liosmar Naad su nij, og nijañ Fognud giefur.

11. Son Guds þar fyrer siaulf-

ur

ur tier (sierhvor þvi vel mau trwa) mitt Epterlæte mesta er, Mo̅nnum hiar ad bwa.

12. Þa so dijr-keypta Saalu Mañs, sier Gud i Villu rata, brigg est Myskunar-Hiartad hañs, ad he̅ne nade glata.

13. Fyrer þa Ordsok fagnar hañ, þa fi̅ñst hun Loksens aptur, þvi hana ur Helin heimta vañ, hañs eige̅n Guddooms-Kraptur.

14. Fadere̅n siaalfur fagnar þa, fyrer þvi hañ vill eige, ad nockur honum falle̅n fra, i fremdum Glæpum deye.

15. Sonure̅n gledst, þa sier hañ þad, sitt Blood, er Mo̅nnum hefur, til Endurlausnar ut-fossad, Avext þañ rietta gefur.

16. Aande Guds kiærtest eirne̅ nied, af þvi fra Synda-Vañe, Upp-

vakning hañs og Elsku-Ged, aptur sntjr sekum Mañe.

17. Miog dijrmæt Sæla Mañsens er, mæ slijkt til Lærdooms gagna, ad allar Himna Hyrdsveitter, heñe so tijndre fagna.

18. Fyrst Gud so fagnar Frelse þijn, fagna þu Sæl mijn lijka, ad frijud ert af Fære og Pijn, fyrer hañs Elsku slijka.

19. Gude þeim vil eg glediast i, sem gefa Hiælp mier villde, so eg er aptur ordeñ frij, under hañs Hlijfdar-Skyllde.

20. Fyrst ad þu gloreft Guds Son kiær, gladur af Uppreisn miñe, glediast vil eg ad gaunga nær, Graatlegre Blood-Mund þiñe.

21. Laat mig ei aptur auka þier, Angur med Syndum mijnum, Hø nd þijna vidur hallttu mier, med

Hlijfdar

Hlijfdar Krapte þijnum.

22. Hier þegar Loks mig hrella aa, Harma-Stund Daudans kallda, eilijfa Glede gef mier þa, Gud miñ miñ Allder Allda. Amen.

X Psalmur

Uñ Konuna sem atte þaa Tiju Peninga.

Ton, Fader aa Himna Hæd, etc.

Mier þa uñ Hyrderen̄, hafde Dræd JEsus miñ, Adra þar en̄ til-lagde, Epterlijking, og sagde.

(2. Epterlijking.)

2. † Hvor er su Kona hijr, sem hefur Dagda-skijr, Tiju Peninga talda, til Eignar samañ valda. †

3. Konañ su kñt er fraa, Chrjstnen̄ Guds heita maa, sem er hañs

Brwdur blijda, berande Soomañ frijda.

4. Jpeirra Yndes-Hag, er Eigna Samfielag, hañs Sauder hier sem greinast, heñar Dijr Griper meinast.

5. Ein Hws-Frwætijd maa, añast vel Gripe þa, er heñar Egta-Mañe, til Eignar falla i Rañe.

6. Eign Drotteñs erum vier, af JEsu dijrkeypter, Andleg Stiett ei skal spara, ætt oss ad taka Vara.

7. Heñar Embætte allt, Uñsioon þa meina skallt, feck DRotteñ Forsiaa slijka, Forelldrum vorum lijka.

8. Siñ hefur sett i Stad, siaalfur Gud Medal þad, so villast sijst vier skyldum, ef siña pessu vilddum.

9. Hvor ydur heyrer hier, hañ heyrer siaalfum mier; JEsus vid

sijna

sijna Sveina, seiger med Higgiu hreina.

10. Komuñe mest sem maa, Madur skal Forsvar tiaa, aptur hun aa ad giallda, Elsku og Pægd margfallda.

11. Christneñ vel kallast maa, Kviña sem sæker aa, Eitradur Illsku-Dreke, i eilijst Baal so hreke.

12. Heñe þvi Forsvar fær, Frelsareñ Digda sklær, eñ hun skal Elsku gooda, aptur þeim Konge biooda.

13. Ein Hws-Frw Nafn sijn, af Egta-Mañe sijn, taka maa Titel frijdañ, og Tignar-Blooma þijdañ

14. Christneñ Guds klærust hier, af Christo Nafned ber, hvad gott sem hvor eirn hefur, honum þad DRotteñ gefur.

15. Hier fyrer hvoria Tijd, su HErrañs Brwdur þijd, Elsku Gu-

ds epter-sæker, Andskotans Vilid ei ræker.

16. Hañ þvi til heñar ber, Hatur, og gyrnest hier, ad hun i Anaud rate, og Eign sijns Herra glate.

17. Sa Misser so opt skier, sem Glæpe drijgium vier, af Hiartans illum Gruñe, aa moote Samvitskuñe.

18. Saart fellur soddañ Tioon, sierhverium Drotteñs Pioon, vijst sem ad vitad betur, Velferd hañs Barna getur.

19. Stat þu nu, Saal minn blijd, a sama veg Christneñ frijd, fyrer þier Forsioon hefur. Fägrañ þad Lærdoom gefur.

20. Heñar med helgum Sid, halltu þier Takmork vid, ef Drotteñs Eign villt heita, ut af þvi skallt ei breita.

21. O

21. O Gud laat Þuðu mijn, ínlæſta Chriſtne þijn, medañ i Stiriolld ſtrijder, ſtitter þad Rauna-Tijder.

22. Eñ þegar Æfeñ þver, O Jeſu! Gef þu mier, Saalna er Sigre hroosa, Samfielag Eilijft kloosa. Amen.

XI Pſalmur.

Uñ þa 10. Peninga, og Tøpun þeſs Eina.

Lon, Heidrum vier Gud af Hug og Saal, etc.

†

Nelſareñ JEſus fyrr naun tiau, ad Frøeñ ſem eg miñteſt aa, Peninga Tiju hefde hier. † Hugleida framar þetta ber: Fyrer þa ſkiliaſt Børn Guds blijd, er Brøður DRotteñs elur frijd,

nu

nu medañ stendur Naadar-Tijd.

2. Allsheriar Gud sem oss tilbioo, i Fyrstu Tvo Peninga sloo, er hverin Giallde maattu meir, Mind hañs þvi giædder voru þeir; Yfer-Skript dijrmæt aa þeim var: allskonar Giædeñ Helgunar, sierhvor þeirra med Sooma bar.

3. Andskotañs Slægd og Illsku-Ged, uñ-steypa þa Peninga ried, O-gillder so þeir urdu þar, af þvi ad Guds Mind topud var, aa þa kom Daudans Yfer-Skrift, sllu þvi strax i burt var svipt, ut sem Gud liet þeim aadur skipt.

4. Sijdañ Guds Stedia Fiandeñ feck falsad, med slijkum Illsku-Hveck, Ogyllder erum aller vier, i þvi sem Gude packnæmt er; Hvad DRotteñs stooru Haatign lijst, Holldlegur Madur skiniar sijst, af

Adams

Adams Falle Eymd su hlijtst.

5. Yfer-Skrift DRotteñs Ande þa, allt Mañkyn setia giorer au: Heimur Sakfalleñ allur er. Onijter Pioonar reineſt þier. Eingeñ finſt sa, og ecke eiñ, sem er i sijnu Hiarta hreiñ. Syndlausañ kalla sijſt inan neiñ.

6. Eins sem ad Fordum audur var, of-liettur fundeñ Balthazar; allt eins er Mañsens auma Saal, i Guds Riettlætis-Meta-Skal, Ræk so frau honum reinist hier, Reideñar-Børn þvi nefnunst þier, eilijf þar Glotun epter fer.

7. Eñ Heidur Gude goodum sie, sem Galla slijkañ Lagfærde, og peñañ Pening Myskum med, mynta til Gyldes aptur ried, fyrer sijns Sonar bleſſad Blod, er biarga gior de Heimsens Pjood, sem ad i Horm

ung

ung hættre stood.

8. Eñ par ed Skijrneñ Eflaust er, andleg Verk-Smidia Drotteñs hier, þesse Blessunar blijda Dæd, byrlast vid oss i heñar Nædd, aptur vier Guds Mynd odlunst þar, sem ædur fyrre töpud var, med Fiesiood alliskyns Farsælldar.

9. Yfer-Skrift vor er ædlæt þa, eins og ad Paulus gisrer tiau: Jskrijdder Christo erud hier, allir sem skijrder vorud hier. Fridkeypter Hæle finnum þvi, Fie Hyrdslu DRotteñs Nædar i, merkeleg er su Mynteñ nij.

10. Þo nu Peninghur þesse sie, þañig af Nædd i Skijrneñe, heilagre glæddur Herrañs Mynd, honum so grande ei Adams Synd, hier medañ velkest Heims uñ Nañ, hæglega glatast aptur kañ; Eyndar-

ar-Hag vel maa aumka paũ.

11. Yfer-Skrift haũs þa ordeñ er, (Ezechiel sem Vitne ber) nær saa Riettlætur reiknast maa, Raang-lætes-Vegeñ geingur a, firre Good-verka Fraũkvæmd haũs, fremur et gylda skal til Saũs. So miklu velldur Syndeñ Maũs.

12. Soddaũ Peningur eiñ eg er, Optlega sem ad glataſt hier, Syndaũa diwpaũ Saureñ i; Saulfur veit DRotteñ best af þvi: Lijknsame JEsu! Leite mijn, Lijkneñ Haa blesſud aptur þijn, er oſs hvørn Morgun yfer-skijn.

13. Helgedooms Sikell, Herra miñ! halltu mier VE vid Fleſtood þiñ; þvi Blood-Gyllene Bleſſud þijn, Broteñ forlijkad hafa mijn; Lokſens þa hiedaũ fer eg fraa, Fie-Hyrdſlu Dijrdar laat mig naa,

med

med Sæmd og Prijs þier ſiaalfum hiæa. Amen.

XII. Pſalmur.

Um þa Koſtglæfelegu Leit Konuñar, epter þeim Tijnda Penijng, hans Fund, og þar af rijſande Fognud.

Ton, Lifande Gud þu lijt þar aa, etc.

†

Sem Konañ Peniṅg ſijnum hier, ur Stoode glatad hefur, Frelſaren þar uṁ fraṁar tier, (fagran þad Lærdoom gefur,) buṁ kvedker Lioos med hijrlegt Pel, og Hwſed lijka ſoopar vel, leitar og lijtt vid tefur. †

2. Hvenær ſem Gudhrædd heyrer Saal, ad Hroſtun Mañleg ſkiedur, heñar Samvitſka Hiarta og Maal, Harm ſtooraṁ ber þar medur,

ur, og ef ei getur Uppreisn veitt, edur til Biargar hiaulpad neitt; sig par af stjst po gledur.

3. Pegar peim Seka Sorgar-Und, saar-heitast giorer blæda, eigum vier hañ æ aungva Lund, i Ord um vorum inæda; Syndena straffa ad soñu mæu, sem Drotteñ uñbaud Skylldu pa, eñ Pnd po aptur græda.

4. Christneñ Guds fagurt kveiker Ljoos, pa keñest Orded hreina, hvar Christur petrra kallast Hroos, sem Kvol og Angist reina, pegar Mañeñ i Sorgum stjn, soddañ Ljoos blessad yfer-skjn, blijd kemur Booteñ Meina.

5. Logmæalsens Geysle lijser ad, Lostunum Syndarañ, nær be'st sem skiærast Skrid-Ljoos pad, sk jn yfer Giorder Mañ; eñ Evangel-

ium

ium aptur hier, oss til vors JEsu Leid-seger, so fæunn Huggun sæña.

6. Sorpe þvi burt hun soopa kañ, sem peñañ Pening dylur; Allijge Tijdum Auningiañ, underpricker og hylur; Hun þar ad jafnskioott higgia fer, hvad i þvi Tale sañast er, Raun þar til rietta skilur.

7. Vandlega leitar vijst til Sañs, og vid hun hætter eige, hrasadre Dud þess hrellda Mañs, hoolped so verda meige; sonu Kior hlioota sierhver mæa, sem ut af Hiarta vijkur fræa, Raunlætis Vondum Vege.

8. Fundeñ Pening i sama sijst Saur, lætur kyrrañ vera, helldur i Stood til hiña vijst, hun gierer strax ad bera; Heilagra kallast Stoodur sæa, Samuerte blessad Jordu æa, Euds sem ad Vilia giora.

9.

9. † Gledieſt med mier, af goodre Lund, Graũ-Konum tier hun ſiũum, af þvi mijns Penings feck eg Fund, og fagna i Huga mijnum. † Guds Meñ ſo hafa gladvært Þel, uær Glæpa-Meñ ſig bæta vel; ſlijks giæt i Þaunka ſtjnum.

10. Nær goodum Moñum geingur vel, gooder þa fagna Lijder, eñ ef þeim ad-ber Angurs-Jel, Iller Meñ verda blijder. Medur Grautendum graata ber, og glediaſt þegar betur fer; Þvi Tveñar reiknaſt Tijder.

11. Af Saud og Pening ſogdum hier, Saal mijn vid meigum læra, ad ſem þeir tijuder eingare ſier, orkudu Biorg ad tæra; Ur Synda-Angiſt eingeñ Mañ, aptur ſier hiæl þa ſiæalfur kañ; Guds Verk er Ged ad hræra.

12.

12. Sem greindur Hyrder sialf ur ad; Saud einum leita naade, og Konuñ eins i añañ Stad, aptur siñ Pening praade; hyrda so lijka hvertumber, hvad Drotteñ oss til nota lier, med giætne og riettu Rade.

13. Po fæ eg hellst af pessu sied, pad gledur Ondu mijna, Jesu! pitt Blessad Giædsku-Gied, ad geyma Saude pijna, sem augiætlegast afmaalad, J Nyt sier vel mau færa pad, hver fyrer Saalu sijna.

14. O JEsu! pu ert ollum oss til Endurlausnar veittur, hefur pu pvi at hørdum Kross, HErra minn, Bloode-sveittur, afrekad sekum Andar-Frid, uner sier Huggun pessa vid, sierhver af Sorgum preittur.

15. Oll pegar Mañleg Adstod pver, J Andlauts hørdu Strijde, O HErra JEsu hiaalpa mier! so Hel-

Stund

Stund sijst eg kvijde ; Utbreiddur Fadmur Astar þijn, ad sier þa vefie Saalu mijn! Heyr þad miñ Hyrder blijde. Amen.

XIII. Psalmur.

Uñ Fodur þeirra Tveggia Song.

Ton, Til þijn Heilage HErra Gud, etc.

(3. Epterlijking.)

Uñ Saud og Peining Tijnda Tvo, talad þa JEsus hafde, framűveiges glogt ad greina so, Giædskaň hans vid ei tafde. † Adur var firrum eiň saa Maň, Eiga Tvo hvered Syne vaň, † Astar sem Drunum vafde.

2. Fyrer þaň skiliast Fedur aa, Fader Himens og Lauda, eiň sem Faderne allra maa, med adstoo Vegsemd rauda; Jň i Myskumar Ydur

hans, eñ sijner Spekeñ Lausnar-ans, had gledur Ondu hiada.

3. Eins Hyrders giorer Astar-Pel, Uñsioon Hiord sijne veita, og Kviña prisen eins kañ vel, ad Pen-ing tijndum leita: Eñ goodur Fad-er allra mest, elskar sitt Barn og raker best, med Hiarta-Giadsku heita.

4. Ef vier sem vonder erum nu, drkum so goodu kæra, O hversu unn Guds Ast og Trw, eñ meir sig laa-ta hræra, Biargar leitande Born-eñ sijn, þa beriast þau vid Sorg og Pijn, ad elska og endurnæra.

5. Uñ þessar DRotteñs Daader tier, David med Ordum sijnum: Lijka sem Fader liwfir hier, Lijku veiter Bornum sijnum, Eins er Gud milldur ollum heim, sem ott-ast hañ uñ vijdañ Heim, Moot-

gangs

gaungs þo mœte Pijnum.

6. So fliott ei nockur Fodur=Dœd, med Forsioon bestu siñe, bœta kañ stundlegt Barnsens Rœd, ef Vøl þvi granda kyñe, ad Gud ei firr med Giœdsku sijn, giore ad biarga Sœlu þijn, So Frid og Lijkn hun siñe.

7. Frelsareñ skipar fyrer þvi, Fodur=Ræfir honum veita, nær vier sem Børneñ Bœnum i, byrium til hañs ad leita; A þesse Titell Efalauſt, Ad auka hiœ oss Von og Trauſt: So skalltu Barn Guds breita.

8. Kañastu vid þad Christeñ Mañ, þo Krossens Und þier blœde, hvern sem Gud elskar agar hañ; Allt giorer Hollds Siœlfrœde. Under hañs Tiptan œtter þu, allt eins og Barn ad standa nu, med

Þogn og Poleñmæde.

9. Mier fyrer bestu ætijd er, ad Augun tijdt eg vætte; Fader miñ! Allt þad fel eg þier, Fallvøllt er Heimsens Kiæte; Þo eg med graut na kveine Kiñ, kyssa mig laut at Vondeñ þiñ, Med Ast og Epterlæte.

10. Merk. Þrefalldañ Mauta hier, mat DRotteñ Fedur kalla: Epter Skøpun þad øllum ber, sem Ord hañs heilog spialla; Vondum og Goodum vijst til Sañs, vidhalldа gisrer Forsioon hañs, Volldug uñ Verølld alla.

11. Ogudlega saunt eingeñ mat, Oska-Born DRotteñs meina, þar ed þau honum falla frat, og fremia Boot ei neina; Fiandeñ þvi þeirra Fader er; Forde þeim Selskap ætijd mier, Gud miñ þijn Giædsk-

añ hreina.

12. Peirra Gud Fader þar nærst er, i þijdum Astar-Hootum, Sem Ottast hañ og elska hier, Af iñstu Hiartans-Rootum, hata Gialtisfañ Synda-Sid, og sijfelldt vilia sporna vid, Lifnade Heimsens liostum.

13. Eñ þo þeim verde einatt au, Elstu-Ged hañs ad stiggia, ef þeir fraiñveiges ad sier siau, og ei i Glæpum liggia, I Naud þeim flioott hañ fer au moot, Fyrergiefning og Meina-Boot, Peir af hañs Milde þiggia.

14. I Þridia Mata þeinkia ber, (þad gefur Huggun saña) Fodurlausra Gud Fader er, og Forsvar Aumingiaña, peirra sem aungvañ eiga ad, af Esthers Dæme lioost er þad; Misfellur Adstod Mañ.

15. Hier fyrer David heim til sijn, Huggun þa færa gaade: Bæde Fader og Mooder mijn, mig yfergefa naade; eñ þu Drotteñ! mig añadest, og allt til þessa leidder best, Riett epter þijnu Raade.

16. Fader miñ goodur Forsioon þijn, Fodurlega vor giæte! Fodur-Digd su sie Frelsun mijn, og Fodur-Arfur mæte; Fodurleisd mijn er fallvollt hier; Fodur-Land Himnesk gef þu mier, og eilijst Epterlæte.

XIV. Psalmur.

Uñ þa Tvo Syne.

Ton, Nu kom Heideña Hialpar-Raad, etc.

†

Relsareñ JESus firr uñ þañ, Feduren gooda Raada vañ, ad hañ Tvo Syne hafe att;

autt. † Hier ad mijn Saala giæta mautt.

2. Fyrer þa skiliast Flockar Tveir, Fodur sijn Dyrotteñ kalla þeir, eñ þo ad Art og ellum Sid, Olijkt er þeirra Framűferdid.

3. Sa fyrre stundar full vel a, froomur ad sijnast Moñum hiar; Eñ hiñ sijdare seigiast kañ, sekur vid Gud og Naungañ.

4. Sa Eine fagurt Alit ber, Utvortes Glæpunn fordar sier, Hiñ Añar þijdest Heimsens Glaum, Holldinu gefur meire Taum.

5. Bader þo drijgia Broteñ hoot, Bodordum Dyrotteñs þvert a moot; Hiñ fyrre syndgar Hræsine med, Hneixlar sa Añar Samkvæmed.

6. Er þeirra Fodurs Ast og Trw, ei þo ad keña Breitneñ sw,

laangt helldur Ondu leida Mañs, aa Lijfs-Veg sañañ Boden hañs.

7. Eñ þegar vier i aumum Heim, ei vilium leingur gegna þeim, Vondskañ su fullskiott verdur þa, ad Vanart illre Mönum hiaa.

8. Satan þar filger sijfelldt ad, og siaalfs Mañs Hugskot forblindad, so flestum þikia Sider sijn, sameneleger, ad Higgju mijn.

9. Þo miklu framar þad vid ber, ad þeir til Drotteñs snwe sier, med Bæn og Ydran uppaa nij, er falla stoorar Synder i;

10. Helldur eñ þeir sem hreckvijst Ged, hylia Digdaña Skine med, þvi ef ei komast under Doom, aa þeirra Lund ad heita froom.

11. Til Dæmes hier uñ siaalfur so, Syne vor Herra nefner Tvo, hverium Fadereñ Hoogværd med,

hradt

hradt i sin Vijngard skipa ried.

12. Hin Firre neita sliodtt nam þa, en soor þo hriggur epter at; Sa Annar Jat til seigia vann, En saunt ei Verked snerte hann.

13. Oldunga Lijdsens epter þad, Endurlausnaren friette ad, hver þeirra hefde fraunkvæmt frij, Fodursens Vilid i Efne þvi?

14. Sa Firre, strax þeir søgdu þa; svarade Jesus þar uppat: Toll heimtumen og Hoorur hier, hlioota Guds Rijke fir en þier.

15. Johannes ydur vekia vann, Vegen Riettlætes kende hann, Tollheimtumen so trwdu þa, Tookud þier saunt ei Vakt þar at.

16. O! hvad Skin-Helgen miked matt, mispockud vera Gude hiat, ef betur virdast Broten Manns, en Breitne giorvoll Hræsnarans.

17. Petta er saunt ei þañig sagt, þar uppaa Saal mijn gefinn Akt, ad Giædsku Tigneñ Guddooms haa, Glæpunum hafe Pockinan aa.

18. Helldur af þvi ad Hræsnarin, Heilagleik meinar fyrer sin, Eilijfst Lijf sie sier ætijd vijst, Ydrumar læst hañ þurfa sijst.

19. Eñ þeir sem jaata Synder sijn, er Samvitskuñe giora Pijn, þvi meir sig seka peckia hier, þvi frenur Lijknar bidia sier.

20. Hier uppaa Dæme tijdt er tied, aa Tveim sem geingu i Mustered: Hræsnareñ Doom feck þungañ þar, þeim Seka Kvittun gefeñ var.

21. Best veitst þu Drotteñ Broteñ mijn, Barn Kind eg maa ei reiknast þijn, forlaat mier soddañ Fader miñ, fyrer Hiartkiæra Souñ þiñ.

22.

22. Fordast mig laat med Fro=
omleiks=Mynd, ad fegra hiarta mier
nockra Synd, nie Goodverk mijn til
Gylldis mier, Gyrnast ad telia fyr=
er þier.

23. Lokssens mijn Æfe þegar þv=
er, og þreynger Daudeñ saart ad
mier, faaraada mijna sel eg Dud,
Fader i þijna Lijknar=Hond. Amñ.

XV. Psalmur.

Umñ Arf=Skipteñ og Utañ=Ferd þ'ss Ynga Sonar.

Lag, Strijdsmeñ þa høfdu Krossfest Christ, etc.

† Somureñ Yngre, seigia vañ, siñ gooda Fedur vid: Fyrer=
fraña gef mier Fiaar=Hlut
þañ, (mig fijser nijañ Sid,) sem mi=
er til Eignar koma kañ, (kiærleg

þess eg bid,) epter þad so nam odlast hañ, Arf-Skipta Hlutfallid. †

2. Uñ þetta bidur sierhver sau, (Saala mijn giœt þar ad) sem giœr er meir ad gyrnast au, eñ Gud fœr uthlutad, Og þikest freñur fyrer siau, Fau vitska stoor er þad: Fyrer Siaulfrœdis Fijsne þa, feck Eva Sorgar-Bad.

3. Ef þu ert sinaudur, bidia ker uñ Blessan DRotteñs þa; Ef þu ert siwkur, þeckt skal þier, Polgiœde hellst ad fau; Siertu ossooktur, Osker hier, Ovinum goodar tiau: Þesse Bœn Gude þœgust er, þar mattu ei vijkia frau.

4. Ei er þad allt til Boota best, sem Barne siaulfu lijtst, hvad eiñ sig stoda meinar mest, i Mœdu tijdum sniist, Optlega Luckañ svipul sest, og Sorg af Glede hlijtst; sodd

añ Ords=Kvidur sañadest, ad Syne þessum vijst.

5. Best fyrer ollum Børnum sijn, Blessadur Drotteñ sier; Hañ medañ ræður Høgum þijn, Hæfke þig eingeñ skier; Þvi fær þeir jafnañ Praut og Þijn, sem þar fram suwa hier: O! JEsu best uñ Efneñ mijn, i Uñstodu þiñe fer.

6. Afnæmlast Frijheit Andleg hier, ofs sem Gud liena vañ, ad Lijf og Daude lagdur er, lioost fyrer sier hvern Mañ, utvelia þo ei añad ber, eñ Ond hvad bata kañ: Gud Almættugur gefe mier, ad geyma Lærdoom þañ!

7. † Þegar nu hafde feinged Fiedr, fir=tiedur Ynges=Sveiñ, I Land Framande ferdast ried, † Fectst er uñ Kostnad neiñ, villde so fyrst þad Laun var lied, Lijfs=Hættum ræ-

da eiñ, þvi hønum sijndest Siaalfs=
ræded, til Sooma Vegur beiñ.

8. Medañ i Eden Adam bar, Upp
runa dijrnætt Skraut, Guds Hei=
ma=Madur hañ þa var, og hærst=
rar Vêru naut, eñ allt eins fliott
og fiell hañ þar, Framande verda
hlaut, vorrar er Tijd so Vegferdar,
vafeñ allskonar Praut.

9. Medañ eg hlijt ad mædast hi=
er, i Mesech Drottne fiær, Fram=
ande telst eg fyrer þier, Fadereñ
Tignar=skiær, Heimile mitt, ad
Himnum er, Sem Huggun Ondu
fær, Leif þu þar sijdañ lifa mier,
Lausnareñ Hiarta=kiær!

10. Utañ=Ferd lijka þesse þañ,
þijda mun Adskilnad, vid Gud med
Synd er gierer Mañ, Greiner so
Ritning þad, Ordsakar þetta Eyn=
da=Bañ, Utlegd i Kvala=Stad, ut=

añ af Lestum laate hañ; og leite DRottne ad.

11. Himneske Gud og HErra miñ! hellst opt eg fraa þier smij; eñ af þeim Sokum Sorgbitiñ; saunt til þijn aptur flij. O Drotteñ! laat þu Andañ þiñ, uppleita mig aa nij, og leida hiedañ Loksens iñ, Lioomande Salu i. Amen.

XVI. Psalmur.

Uñ Sonarens Svall og Eydslulegañ Lifnad.

Ton, Eiñ Gud Skapare allra saa, etc.

†

1. Jñ Yngre Son med Audeñ þar, Utañ-Lands þegar komeñ var, O-spart Gootsemu eyda vañ, i Choof mesta lagde sñ.

2. Oss hefur DRotteñs Elskañ good

good, Andlegra Gaafna dijrum Si-
ood, i Endurfæding nthlutad; Arf-
Skipte Helgra kallast pad.

3. Andans hæleitar Astgiafer,
eilijfur Gud par veitte mier: Synd
aña Kvittun, Saalar-Grid, Og
Samvitskuñar dijrañ Frid.

4. Samt hef eg pessu ollu eydt,
og ecke par uñ gefed neitt, Aumur,
Voladur, Blindur, Ber, og Biarg-
ar snaudur pvi eg er.

5. Skiniande Gud mier skeinkte
Saal, Skapum rietta, Sioon, Hey-
rn og Maal, hef eg po allt ad eins
pad, Afrækt, Svijvirdt og Mis-
brwkad.

6. Luckuñar-Giæde gefeñ mier,
Gude til Lofs ad brwka hier, Eins
hef eg fared illa med, Og Ovarlega
fyrerfied.

7. So er mijn Andleg Audlegd
spiut,

spillt, Dndeñ i Glæpum næsta vi=
llt, og Skortur Hroosan allre aa, er
fyrer DRottne gyllda maa.

8. Biarg=þrota eg og blindur er,
biarga þvi virdstu DRotteñ mier,
ollum sem Biargar bidia þig, biar=
ga vill Naad þijn Fodurlig.

9. Eskuñar=Bloome eydt eg hef,
Ungdooms mier Glæpe fyrergief;
Pad Efe miñar epter er, eg vil nu
fegeñ gefa þier.

10. Þar nærst vier fauum þessa
giætt, ad þeim vid Falle miog er
hætt, Luckañ miog dautt sem leikur
vid, laungum hefur so tilgeingid.

11. A Augum blinda iñra Mañ,
Of=biort Medlætis=Sooleñ kañ, ef
heñar Skin i hverium Stad, heitt
miog þeim Ytra bakar ad.

12. Ephraim þegar fitna fer, fyr
er Muñ Spaamañs Drotteñ tier,

geingur

geingur hañ sijnum Girndum i, Giaalijfisfullur upp fraa þvi.

13. Hefde þad liteſt HErra þier, horfa til betre Nota mier, meire Lucku þu munder þa, mig hafa lauted giarnañ faa.

14. Eñ Hirting bleſſud Handar þijn, er heilnæmare Saalu mijn, þvi ef þu Hollded agar mitt, Ottaſt eg fremur Nafned þitt.

15. Laun þitt miñ Gud! ſem lient er mier, laat mig med Þockum taka hier, og brwka ſo ſem bijdur þu, Boon mijn er til þijn helſta ju.

16. J Þridia Maata Ohoof allt, ætijd mijn Saala varaſt ſkallt, Holldſens Vel-Liſt er hættulig, Hefnd ſtoora leider epter ſig.

17. Eignernar brwka ei maattu, eins og þier ſiaalfaum lijkar nu, helldur ſem Drotteñ blijdur baud, byrlar

byriar þier tæra lientum Aud.

18. Af Gotse þijn til Gudlegrar, gefa vel maattu Brwkunar; Lagt i Guds=Kistu kallast hier, Kyrkium og Skoolum veitt sem er.

19. Giora þier maattu gott af þvi, sem Gud þig blessar Heime i, eins og hañ baud i Orde sijn, epter Naudþurft og Stande þijn.

20. Þeim sem Fantækteñ þiakar mest, og þar til reina Heilsu=Brest, hiaalpa med Geded Giædskurijkt; Gude ad launa heiter slijkt.

21. Þa sem ad lijtast lijkleger, Lande til Gagns, eñ Æru sier, gott er ad stoda Giæfu til, Gude mun eflaust slijkt i Vil.

22. Af Breiskleik Hollds ef henda kañ, Hættuleg Blindne goodañ Mañ, hver honum Giallde Hiaalpar med, Heidur og Laun fær upp=

skred.

23.

23. Alijtast fremur Utlaut slijk, ef añars reinast Trigdarijk, helldur eñ Gillde og Gestabod, sem giøra Mañe litla Stod.

24. Eñ allra sijst þo Audmum med, alla mætt Holldsens Giæalijfed, Launs-Fie er allt sem attu til, af þess Medferd skallt giøra Skil.

25. So kañ eiñ eyda, satt eg tel, Sio meige þar af lifa vel: Heidarlegt stunda hvorn Dag Skick, Hoof seme lijka i Mat og Dryck.

26. Fyrer Sæl-Lijfe fyrsta Olld, fordum hlaut bitur Hefnda-Giælld: Soddañ giæalijfum-Glæpa-Sid, Guds Vinur! jafnañ sporna vid.

27. Kross-Mæda bid eg Christe þijn, Krossfeste Holldz-List blinda mijn, so med Dijrdlegum Drotteñ þier, Dijrd eilijf sijdar hlotnest mier! Amen.

17. Pf.

XVII. Psalmur

Um Hungur og Vesolld þess Fortapada Sonar.

Ton, Oss læt þin Anda stirkia, etc.

†

1. Enu þa fargad hafde, til fulls hin Yngre Son, þad Bi-argar Þorfen krafde, þraut, so sem til var Von: Hungur i Lande hoofst nu þar, Betlande Brauds nam leita; Vol saaraſt Hiartad skar.

2. Af því til eins Borgara, er þar i Lande sat, Færaudur giorde fara, ad forþiena ſier Mat; Til Svijna-Geimslu settur var, Og Drafed eta villde, af því þo feck ei þar. †

3. Adur var noogur Audur, þe-

iin

im unga Mañe hiaa; Nu er hañ ordeñ ſnaudur. Af þeſſu læra maa, ad tveñar reiknaſt Tijder hier; Upp aa eiñ Dageñ ecke, allt fyrer ſum um ber.

4. Pad er Guds Doomur þungur, þverbrotnum yfer Lijd, hañ ſender biturt Hungur, Hallære og dijra Tijd, ef ad Meñ fara illa med, hñs Gaafur hardla goodar: Hefur ſo Tijdum ſked.

5. Optlega ſtoorar eydaſt, Eigner uñ vijdañ Heim, ſo Brands þeir bidia neydaſt, er bijttu aadur Seim: Fullſæll þyl margur Foottrood þad, ſem Pockum þiggia vilde, þa Neydeñ ſaart geck ad.

6. Po þike Fremd ad fara, Framan de Londeñ i, ſig ſkal vid Syndum vara, ſaa hefiaſt vill af þvi, gyrnaſt aa Ment og goodañ Sid; Fie tæra for-

forsiaullega, eñ fordaſt Giaulijſid.

7. Andleg er Pijding eina, i Efne þeſſu ſu: þa Meñ Guds Millde hreina, mishrwkа ſijfellt mu, og gaunga epter Gyrndum ſijn, Andeñ haſs aa burt vijkur, eñ Ondeñ lijdur Pijn.

8. Þvi Hefndar-Hungre ſaaru, hootar Gud ollum þeim, ſem eckert Ord haſs klaaru, akta i þeſſum Heim; Eins og Propheteñ Amos kier: So ſtrijdum Saalar-Voda, ſañur Gud forde mier!

9. Medañ ſiñ Andeñ aatte, ſaa uinge Madur þar, med Virding vera maatte, velkomeñ allſtadar, eñ ſem Fielaus er ordeñ hañ, Eingeñ vill Breſt haſs bæta, Sem Biorg þo veita kañ.

10. So leinge Andeñ eigum, eckert oſs ſaka maa, marga vier lijka

meigum, Maal=Vine fiña þa, Eñ nær oss liggur æ þeim mest, eingeñ vill af oss vita. Opt hefur þetta fiest.

11. Sofelldañ Sid ei hefur, Syndarañ Drotteñ vid; Þvi meir sem Þorfeñ krefur, þvi framar veit er Lid, Lijknar=Hond blessud Lausnarans; Naudstadder nær vier komum, ad Naadar=Dyrum hañs.

12. Þeim sem ad þeckia kuña, Þorf og Skort Andar sijn, Herrañ vill Hiælpar uña, i hverskins Neyd og Pijn, hañs epter Naad ef hungrar þa, þvi Saduing Sælar mæta, soddañ Meñ skulu fa.

13. O Gud! vid Orde þijnu, optlega velger mig, Holld i Sialfræde sijnu, sijst skeiter neitt uñ þig: fra mier þo taker Foodur þad, ad Hwugur Ond uijn lijde, eg hefe forskulldad.

14.

14. Saart er ad sakna þiñar Svslunar, DRotteñ kiær, siaa þu til Saalar miñar, þa Samvitskañ mig slær! Ad eg ormagnest ecke hier, heldur þijns Hwss Sælgiæte, hlotnest uñ sijder nier. Amen.

XVIII. Psalmur.

Uñ Idran þess Fortapada Sonar.

Ton, Uppaa Fialled JEsus vende, etc.

†

Þegar Saarleg Sorgar-Pijna, Soneñ yngra nade þiaa, Gyrntest þeirre Geimslu Svijna, giørast laus uñ sijder fraa: Hugsa took uñ Hage sijna, hvernig þetta takast maa.

2. So ried mæla, sviptur Prijde, (seger fraa þvi Lausnareñ,) hvad

marga miñ Fader frijde, forsorgar nu Verka-Meñ? Þo eg Nauder þyngar lijde, þeirra Biorg er noogleg eñ.

3. Angre spentur eg vil standa upp, og hitta Fodur miñ; Brot mijn jaata af blugum Anda, Og bidia hañ med graatna Kiñ, ad mier biarga vilie ur Vanda, Og Verka-Mañ mig giora siñ.

4. Heim til Fodurs hañ nam leita, hrelldur miog, og pañig tier: J Himiñeñ illa breita, eg hef g[illegible]ort, og fyrer þier, Arfe þiñ því ei maa heita; Eins og Þræl mig gior þu hier. †

5. Saal mijn, hier maa siaa og læra, (sañast þetta laungum ried,) hverfu DRotteñ Hiortum hræra, hordum giorer Krosse med; Ei þa megnar oss ad færa, aa Veg riett-

añ

añ Medlæted.

6. Þegar gooder Þæankar falla, þier i Huga, merk uppa; Guds þad skalltu Giorning kalla; Giædskañ hañs þier bender þa: A þad legg þu Alvd alla, ad þeir meige Þroska fa.

7. Þo i morgu siertu sekur, So þier mikleſt Glæper þijn, Milldur Gud þier moote tekur, medur Lijknar-Drunum sijn; Af þvi DRotteñ aungvañ hrekur, audmiwkañ i Helar-Þijn.

8. Fyrer Brot þijn Bligdun saña, bera saint þu ætijd skallt, Og aumaſtañ allra Maña, I Augsyn Guds þig jafnañ hallt, þvi so skylder Kvol ei kaña, Christur þiña Synda gallt.

9. Slaum hvernig Syndeñ liota, Eart ut leikur Christeñ

Mañ, ad med heñe af sier brtoota; Oska-Barna Rietteñ kañ, mar so eingrar Nadar nioota, Neina DRotteñ reise hañ.

10. Ef ad þu vid Herrañ Hæda, Hijrum gyrnest Sattum nar, Sal þijn, Hugur, Stñe og Næda, Saunfara skal verda þa; Peled Hiartans tñstu VEda, Allra hellst vill DRotteñ sar.

11. VE! hvad giorde eg illa breta, angrar mig þad Drotteñ mtñ; Eg þvi Prell mar ecke heita, Arfe miklu sijdur þtñ: Asiar virdst niter Aumum veita, Añad Hæle sijst eg fiñ.

12. Syndeñ giord t Himineñ heiter, hier ar Jordu drijgd til Sañs, af þvi Gud sem allt gott veiter, ar sin Rett ar Hegdun Mañs sine Velferd sijst ef skeiter, sem og lijka

Nar-

Naaungaũs.

13. Þvi til Himens þiæadur lijta, þorde Tollheimtareñ sijst, Sókeñrtede biturt bijta, Bligdunar þad olle þyjst: Glæpe skulum Grauta og Sijta; Gott af Audmijkt jafnhlijtst.

14. Einum Syndgad eg þier hefe, Eins og David, HErra miñ! Mier þad kvitt þijn Myskun giefe, Milldañ fyrer Soneñ þiñ! Veit þu mier eg alldrei efe, Elsku þijna nockurt Siñ. Amen.

XIX. Psalmur.

Uñ þær O-forþientu og aastvdlegu Vidtekter Fodursens moot sijnum Syne.

Ton, Allfagurt Liods oss birtest bræatt, etc.

†

Þegar Fadereñ Soneñ sæa,
Sijnar flijande Næder æa,
Fegeñ uñ Hals hañs falla ried, fadmade blijdt og kyste med.

2. Hiñ sagde þa: i Himenliñ, hefe eg Syndgast Fader miñ! Verdugur þvi eg ecke er, Arfe þiñ leingur heita hier. †

3. Hier af þier meigum heyra og sia, hefur Gud slijkar Mætur æa, færæadre Saalu Syndarans, Ef sier af Hiarta snijr til hañs.

4. Adur eñ sæa hiñ aunne Mañ, Astaar og Lijknar bidia vañ, sættur hañs Fader ordeñ er, og Astar-Fadmlog honum tier.

5. Adur þeir kalla; Uppæa þad, Eg vil þeim svara, Þ Rotteñ kvad, Og medañ þeir mig bidia blijdt,

Bæn-

Bœnheyra vil eg hardla hiódt.

6. O! pad Myskunar Edla-Blo-om, O pañ hauleita Leyndardoom, ad lifsur Gud med Lifknar-Sid, Leikur so seka Skepnu vid.

7. Sonureñ Harn i Hiarta ber, hañs Fader petta giorla sier, Avijtum hordum ecke med, Angur-samt vill pvi sturla Ged.

8. Olijkur peim sem Aumtigtañ, Ef eitthvad vita peir uñ hañ, hrella med pungre Hefnda-Pijn, og honum brijxla uñ Eyinder sijn.

9. Kiærleiks-Hoot bestu kallast hier, pa Koss og Fadmlog bloodum vier: I peirre Mauls-Grein allra best, af-maalud DRotteñs Mildesiest.

10. Sauleñ nær DRottne fellur frau, fleckud og svijvirdt reiknast mau, Eñ pa hun-sniijr frau Synda-

Sid, saunt vill hũ hana myñast vid.

11. Ef DRotteñ moote illum kijd, Ut-breider Fadmeñ hveria tijd, O! hvad blijdt munu Armar hañs, Ydrande fadma Sælu Mañs.

12. So er vor Gud i Siñe hijr, Vid sierhvern pañ er til hañs flijr; Ætijd hañs blessad Astar-Pel, Ang radar Sæler huggar vel.

13. Uñvef Myskunar-Ormum pijn, Astkiære Fader Sælu mijn! Med Lijknar-Kosse kystu mig, kyssa t' Trwñe vil eg pig.

14. Myñstu vid Soneñ, Sæla mijn, So hañ ei reidest Glæpum pijn, Packlætes-Kosse pijdum med, sem pier feck slijka Myskun tied.

15. † Bæn sijna pa med Audmijkt ort, Hiñ unge Madur hafde giort, Fadereñ Pioonum sagde sijn,

sijn, sæked nu Klædeñ harla fijn.

16. Gefed og Hrijng aa Hond-ur hañs, hier med aa Fætur Skoo til Sañs; Aleñ Kalf sundred eiñ-eñ þier, aller so glader neytum vier.

17. Þvi staed þesse Sonur miñ, sem nu er til mijn heim-komeñ, tijn. dest og Fiøre firdtest med, Fañst nu og Endur-lifna ried. †

18. An Birtu Lioosed alldrei er; Ætijd siñ Lioosa Sooleñ ber: Et-ns Naad Guds vera alldrei kañ, Avaxtarlaus vid nockurn Mañ.

19. Sa fagre Skrwde skil eg sie, sklæraste Christi Riettlæte, og Forþienuste heilog hañs, sem hilur Bligdan Syndarans.

20. Avoxtur fyrste er þvi sa, oss sem Guds Myskun giorer tiaa; Riettlæting Mañsens Millderijk; Mikel er Naadar-Gaafa slijk.

21. Gull-Hrijngur sem hier greiner fraa, Guds Helgur Ande uefnaſt maa, Er fyrer Orded einka vel, upplíooma gisrer Hiartans-Pel.

22. Endur-Getuingu Mañsens maa, Myskunar-Kraptur vallda saa; Avextur hun so Añar er, oss sem ad Giædska DRotteñs ber.

23. Eñ fyrer Skoona eg nu skil, Adstod sem Gud oss lienar til, ad gaanga Vege goodum aa, eñ Glæpa-Stigum sneida hiaa.

24. Endurnijungar Edle pad, aa ad birtaſt i hverium Stad: Prid ie Avextur petta er, Dig sem af DRotteñs Millde skier.

25. Good Maaltijd teiknar glad vært Pel; Gestabod klæter Mañeñ vel: Glede pad eykur Gude mest, þa Glæpa-Madur Leidrietteſt.

26. Astand vort Tvofallt er nu-

riett,

riett, oss fyrer Slooner Loksens sett,
hver su ad Synden myrder Mañ,
Eñ Myskun Drotteñs Lijfgar hañ.

27. Glæperner olla Glotun
Mañs, Giørder moot Villia Skap-
arans, Eñ veltest honum Naud a
nij, Nefnest hañ fundeñ upp fraa
þvi.

28. Klæd med Riettlætes Kyrt-
le þijn, Kiæraste JEsu Ondu mijn,
Gull-Hrijng þijns Anda gef þu
mier; Gaanga laat mig sem lijkar
þier!

29. Færaadur þa eg flij til þijn,
Fagnande tak vid Saalu mijn, ad
eg so laus af Eymdum hier, Aud-
mijvka Lofgiord fære þier. Amen.

* * * * * *
* * * * *
* *

XX Psalmur

Uñ Mogl þess Elldra Sonarens, og Svar Fodursens þar uppa.

Ton, Sellde Pilatus Saklausañ, etc.

†

Egar Fader hiñs fallna Mañs, Fagnadar unde Raade, Af Akre hiñ kom Arfeñ hañs, og utañ Stans, uñ Gláum þañ frietta naade.

2. Þienare eiñ gaf þar til Svar: Þiñ er nu komeñ Brooder; Oldum Kalf slaatrad af því var, Og tíe þar, all-kaatar dansa Plooder.

3. Vard hañ reidur þa visse þad, og vilde sijst tñfara, hañs Fader utgeck hradt i Stad, og hier uñ bad, Eñ hiñ þa riede svara.

4. So morg Ar hefe eg þioonad þier,

þier, Med Þægdar-Hootum fijnum, giorder saint Kid ei gefa mier, so giæte eg hier, Gladst medur Vinum mijnum.

5. Eñ nu þar Sonur same þiñ, er sijnu Gotze hefur, upp-svælt med Hoorum hellst uñ Stũ, Er heimkomiñ, honum Kælf aleñ gefur.

6. Hũ riede svara Hoogværd med: Heyr þu mtũ Sonur mæte; Eigeinlegt er þier allt mitt Fied, þvi æa þitt Ged, einga ad spara Kiæte.

7. Daudur þiñ Brooder þesse þvi, þeged Lijf aptur hefur, hañ tijn dest fiar-meir Forsmaan i, eñ fañst æa nij, Fagnadar þetta krefur. †

8. Mis Uñan þeirra mæa hier siæa, sem meiga þad ei lijda, ad nockur mege Uppreisn fæa, oa Veru naa, epter Bol Sorgar-Tijda.

9. Fyrer þañ eldra Fodurs, Nid,

Pharisæos mau skilia, Flockur saa veitte fæaum Lid, Med Flærdar-Sid, Flecke og Synd ried hylia.

10. Vid Akur-Yrkiu Verka sijn, Vandlæte stoort peir frøndu, yfer peim lausu Eymd og Pijn, sem ei so fijn, Utvortes Verk sier tøndu.

11. Eñ fyrst peir hiaa sier adra Meñ, Openberlega smaadu, Glæpa peir feingu Gioldeñ Tveñ, so Good verkeñ, Gagna peim ecke naadu.

12. Añarlegañ skallt ecke Ploon, miñ Elsku Brooder dæma, aumkva helldur hañs Yfersioon, og Andar-Ploon, Med Ast og Trigd Naakvæma.

13. Gud fyrergiefur Glæpe og Synd, Peim giora Ydran Lasta; Æ! hvad skal eg pa aum Mañkind, og allt eins blind, aa nockurn Steine kasta?

14.

14. Petur miog Breiskur vera vañ, vijst kañ þvi eingeñ neita, Eñ margt þo liggur epter hañ, sem ebla kañ, Æru DRotteñs hæleita.

15. Hiar eingum slijkar eins og mier, Avirdingar eg þecke; Giæte þvi hvor ad siaulfum sier, og siæe hier, Sekur hvort noog er ecke.

16. Anda Guds hofum aller vier, odlast æ Skijrnar-Dege, Handa-Verk DRotteñs hver eiñ er, þvi hata ber, Hneixled eñ Mañeñ eige.

17. Fadereñ ecke firtast ried, Far þickiu vid so rijka, helldur sitt Andsvar Hoogværd med, feck honum tied, hafande Meining slijka:

18. Fyrst eg er Fader Aumingiañs, Og Elskn dyl et mijna, uñþeink ad Brooder ertu hañs, og æatt til Sañs, Einhveria Lijkn ad sijna.

19. Eignar Fie-Sioodur allur miñ,

miñ, Eñ stendur þier til Boda, Afdrættur þad er ecke þiñ, Þo Arfañ hliñ, Eg giøre nu ad stoda.

20. Eins sem hvor Madur Ast-Vin sijn, uppríjnum fagna vilde, Uñvendan hañs so Þndu þijn, þad Osk er mijn, Af Hiarta gledia skylde.

21. O! hversu DRotteñs Ast er hier, Af-mælud nækvæmlega! Meiga vel bligdast Meñerner, sem midur fer, Ad mijkia Raun og Trega.

22. Þo lifft miñ JEsu! Lijkneñ þijn, Lijte til Sælar miñar, eckert þitt Barn i Angurs-Þijn, fyrer Þndu sijn, J-saknar Glædsku þiñar.

23. Hvad morg Jlmsætust Svala-Lind, Af soddañ Bruñe flijtur, Harmþrwngna fyrer HErrañs

Mind,

Mind, sem hreller Synd, Hiaalp-rædes Batn ei prijstur.

24. Hversu morg Ljoos af Ljodose þvi, Ljiksamur DRotteñ kveiker, sem hañs blessud Raad ad nijs, þa Eyndum t, Angisteñ Hiartad veiker.

25. Hlioota uñ slijka HErrañs Raad, Hellager aller bidia; Hun er vort einka Hiaalpar-Raad, og heñar Daud, Hellst kañ i Raunum stidia.

26. Hvijlld eg nu mijnum Huga siñ, hier vid, og Rooseind blijda; Astar-Bæng þeñañ under þiñ, O JEsu miñ! Eg vil i Trwñe skrijda.

27. Vil eg sem flesta vita þar, fyrst Vægd mier Drotteñ gefur, vijst getur þañ ei vantad þar, til Velferdar, Verndar-Skiool þad siñ hefur.

28. Þaangad ad komast, goodur

Gud, gefe oss Bornum sijnum, sem
þesse Glædska sij-blessud, mun sætt-
lofud, Þa Soslu fegre skijnum.
29. Lof, Heidur, Vallds og Vird-
ing dijr, Vegsemd og Þsck marg-
fallda, Sie þtũe Myskum HErra
hijr, I Hæd sem hijr: Amen,
um Alder Allda! Amen.

Saung-Vijsa/

Sem syngia mar Kvolld og Morgna.

Ordt af

Sal. Þorvallde Magnussyne.

Ton, O JEsu Edla Blsome, etc.

Dags-Ljoomeñ dijr uppreñur, ORottne sijng-
um Lofgiord, Vedstur Gud Eiñ og Preñ-
r, alijttu þijna Hiord:
Kveik Glede, Mijk Mædu,
Miwk Nadeñ, Rijk Gieda,
Þiskudum Prek kiandu,
Þiamming line hord.

Hier

Hier vid Heimeñ ad bwa, Hættelegt þiker mier, Art hañs er eins ad trwa, Og uppa brosted Gler,

Prett eykur, Hatt hrokar,
Hliodt svijkur Droott Lijka,
Blijdt leikur, Liott vekur
Lasted vest i sier.

Vora Æfe gisrvalla, Vottar so Ritning klar, Vatns-Boolu vijst maa kalla, Veikleg og hæpid staar,

Sem Draum og Hwm Himens,
Hlioom naumañ uñ Tijma,
Aum nemur Bloom Beima
Braadur Daudans Liar.

Hondiñ þijn Gud mier hlijfe, Hun sie mijn besta Vorn; Sæker ad Sæl og Lijfe, Satans Flærd Illskugiorn,

Fior veiker, Faar vekur
Flaar, Svikull, Ar mikill;
Stoor-Klæke Knaar brwkar,
Christi mest vid Born.

Sialfur beit Saudum þijnum, Sætaste Hyrder miñ, I grænum Gras-Haga fijnum, So grande ei Ulfuriñ:

Hisrd metta Vardveittu,
Vord settu, fird Hættu,
Hiard Vættar Herd Floytta,
Hesu fyrer Sofnud þiñ.

Pijn Læknis-Hondeñ hreina, HErra mijn Gud og Mañ! Bood vere vorra Meina, Vel sem allt bæta kañ:

Stjd Lijde, Gud goodur!
Gled Lydda, Eyd Naudum.
Piood græde pad Bl[illegible]ed
Pier af Sœrum rañ.

Eñ i Nyott ad mier giæte; Elskañ pijn Guddoomlig, Ogn so eg eingre mæte, Af Hiarta bid eg pig.

Svæf Piœnda, Gief goodu
Giof Nœdar af Hœdum,
Hlijf Vodu, Vef Fader
Vængium krijngum mig!

Gief eg mig, Gud Blessadur, Gladvær i pijna Hønd, Lœttu mig, Hiælpar hradur, Hugga pijn Staf og Vond.

Vor DRotteñ! Ver Otta,
Vær liette Dwr preittum,
Ur Hættu Hijr leidtu,
Hiarta vort og Dnd.